

מדבריו בהגיגת פיוס מסכת יבמות בוורשה

"תניא אמר רבי גמליאל, פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו? רבי עקיבא. וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה, אמרתי לו: בני מי העלך? אמר לי: דף של ספינה נזדמן לי, וכל גל שבא עלי נעניתי לו ראשי!" (יבמות קכ"א. - דף הסיום)

תקופה זו, בה חיו ופעלו התנאים הקדושים האלה, נחשבת כאחת התקופות הקשות ביותר בחיי האומה הישראלית. בה אבדה היהדות את עצמאותה המדינית ומרכז הרוחני, מלכות הרשעה גזרה עליה גזירות שלא יכלה לעמוד בהן. גדולי האומה התאספו לטכס עצה איך להציל את האומה מאבדון רוחני, ולהציל את הספינה הישראלית מטביעה.

רבי עקיבא הקהיל קהילות ולימד תורה ברבים, עד שהצליח להחזיר את עטרת התורה ליושנה, ולהעמיד עשרים וארבע אלף תלמידים.

רבי גמליאל בראותו, כי למרות הכל, עומדת היהדות על קרקע מוצקת, ביקש לדעת את הסוד הגדול של רבי עקיבא, איך ובמה הצליח להעלות את קרנה של התורה? ועל כן כיוון את שאלתו לרבי עקיבא: "בני מי העלך?", כלומר, גלה לי את הסוד של הצלחתך להעלות הרמה הרוחנית של האומה?

על זה השיבו רבי עקיבא: "דף של ספינה נזדמן לי", כלומר, תרופה פשוטה מצאתי, הנהגתי את לימוד "דף היומי" ברבים, ועל ידי כך הרמתי את קרן התורה ואת קרנה של היהדות כולה!...

* * *

הגמרא במסכת בכורות (ח.) אומרת, שישנה התאמה בימי העבור שבמינים השונים בין החי והצומח, חדשי העיבור של בהמה דקה, שהם חמשה, מתאימים לזמורת גפן הנותנת פירות לסוף חמשה חדשים מיום נטיעתה, וכיוצא בזה. יוצא מן הכלל הוא נחש, לאותו רשע, שמסמל את הנחש הקדמוני שהוא "מקור הקליפות", לא מצינו חבר, ימי העיבור שלו הם שבע שנים, ובצומח אין למצוא נטע שיתאים לו...

והנה ב"דף היומי" אנו מניבים פירות רק כעבור שבע שנים, כי כידוע בלימוד של דף ליום מסיימים את הש"ס - אחת לשבע שנים.

זוהי אפוא התשובה והתיקון לחטא הקדמון, התורה היא "עץ הדעת", האילן הזה הוא המשקל-שכנגד לנחש, ה"דף היומי" הוא שיתן פירות שימתיקו ויתקנו מה שקלקל הנחש הקדמון...

* * *